

מראי מקומות פרשת תרומה תשפ"א

"אהבת עולם אהבתנו"

הרב שבתי סלביצקי שליט"א

מקור השיעור : עי' לקוטי שיחות חלק כ"ז תרומה ב'. ועיין עוד לקו"ש ח"ו ע' 8 וחלק כ"א שמות ג' בנין המשכן כפרה על חטא העגל והידוש הקשר עם עם ישראל- של"ה חלק תורה שבכתב פרשת ויקהל ופקודי (שלד,ב). ליקוטי שיחות ח"ג ע' 931

משקל הארון עם הכפורת הלוחות ושיברי הלוחות, כ- 8500 קילו ספר הפרשיות, חלק ד', עמוד קנ"ט. ספרי זוטא פיסקא ז ד"ה פט. ובבא. "ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אומר: שומעני כאילו לא ירדה שכינה לארץ מעולם, שנאמר: "מן השמים השמיעך את קולו ליסרך" (דברים ד לו), "אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם" (שמות כ יח). ומה אני מקיים: "ובבוא משה אל אהל מועד"? אלא כמין סילון של אש היה יורד מן השמים לבין שני הכרובים ומדבר עמו, משום שנאמר: "מבין שני הכרובים וידבר אליו".

סוכה ה ב הגיגה יג ב "ומאי כרוב? אמר רבי אבהו: כרביא, שכן בבבל קורין לינוקא רביא".

רש"י כה"ה: "דמות פרצוף תינוק לה". רשב"ם שמות כ"ה י"ח אבן עזרא שמות פרק כ"ה פסוק י"ח "אמרו קדמונינו, כי צורת כרובים כשני נערים, ופירשו כרוביא בלשון ארמי והכ"ף משרת. ונכון דברו, שהיו כצורת ילדים אם היא קבלה,

דברים יד א "בנים אתם ליהוה אלהיכם".

שמות כה כא "ונתת את הכפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ תתן את העדת אשר אתן אליך".

רש"י שם "ויש לומר שבא ללמד שבעודו ארון לבדו בלא כפרת יתן תחלה העדות לתוכו ואח"כ יתן את הכפרת עליו".

רש"י שמות כ"ה "העדות - התורה שהיא לעדות ביני וביניכם, שצוית אתכם מצות הכתובות בה".

ספרא, ויקרא, דיבורא דנדבה, פרק ב. : "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר" - מאוהל מועד? - יכול מכל הבית, תלמוד לומר "מעל הכפרת". אי מעל הכפרת יכול (אני לחשוב) מעל הכפורת כולח? - תלמוד לומר, "מבין שני הכרובים", דברי רבי עקיבא. אמר רבי שמעון בן עזאי: אני איני כמשיב (מקשה) על דברי רבי, אלא כמוסיף על דבריו. "הכבוד" שנאמר בו, הרי 'את השמים את הארץ אני מלא' (ירמיהו כג, כד). ראה חיבתן של ישראל - להיכן גרמה לכבוד הזה? כביכול דחק להיות מדבר מעל הכפרת מבין שני הכרובים".

בוהר ח"ג עג, א: תלת קשרין מתקשרין דא בדא ישראל אורייתא וקוב"ה, ישראל מתקשרין באורייתא ואורייתא בקוב"ה, ראה סה"מ תרנ"ז ע' כח בשוה"ג. סה"מ ה"ש"ת ע' 61 בהערת כ"ק אדמו"ר.

"תנא דבי אליהו" יד : "פעם אחת הייתי עובר ממקום למקום, מצאני אדם אחד . . . ואמר לי: רבי, שני דברים יש בעולם ואני אוהבם בלבבי אהבה גמורה ואלו הן: תורה וישראל, אבל איני יודע איזה מהן קודם. אמרתי לו: בני, דרכן של בני אדם אומרים התורה קדמה אבל אני אומר: ישראל קדמו".

ב"ר פא ד : ישראל קדמו לתורה.

שיחות קודש ש"פ אמור, י"ט אייר, ה'תשל"ד : והסדר דג' קשרים אלו הם כמו טבעת (עיגול) שאין בו ראש וסוף. שבתחלה ישראל מתקשרין באורייתא ואורייתא בקוב"ה ולאח"ז הקשר דקוב"ה וישראל, די ש לומר שלאחרי שישראל מתקשרין באורייתא ועל ידה בקוב"ה, מתגלה השרש דישראל שלמעלה מהשרש דתורה".

אגדת בראשית פ"ה, א. וראה גם במדב"ר פ"ב, טז. שהש"ר פ"ה, ח : "כשם שבנו של אדם כשהוא תינוק קטן אם יחטא אין אביו מסלק עליו מפני שהוא קטן. כך ישראל אפילו חוטאין בו כי נער ישראל ואוהבהו".

מדרש רבה שמות פרשה נ פסקה ד : "א"ר אלעזר ב"ר יוסי אני ראיתי את הפרוכת ברומי והיו עליה כמה טיפי דמים ושאלתי ואמרו לי מדם יום הכפורים שהיה כהן עושה ולמה נקרא כפורת שהיה מכפר לישראל".

ירמיהו "וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי לֵאמֹר: בְּמָרְם אֶצְרֶךָ בְּמָטְן יִדְעִתִּיךָ וּבְמָרְם תֵּצֵא מִרְחֹם הַקִּדְשֻׁתִּיךָ נְכִיא לְגוֹיִם נְתַתִּיךָ: וְאָמַר אֶהְיֶה אֲדֹנָי ה' הַנֵּה לֹא יִדְעִתִּי דְבַר פִּי נֶעַר אֲנֹכִי:

וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי אַל תֹּאמַר נֶעַר אֲנֹכִי פִּי עַל כָּל אֲשֶׁר אֶשְׁלַחְךָ תִּלְךָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֶצְוֶךָ תִּדְבֹר:

פסיקתא רבתי כו : "אמר לו הקדוש ברוך הוא הלא לנער אני אוהב שנאמר כי נער ישראל ואהבהו (הושע י"א א) 'שלא טעם טעם הטא וכשגאלתי את ישראל ממצרים קראתי אותן נער דכתב כי נער ישראל (וממצרים קראתי לבנין) (שם) ובאהבת נער אני נזכר לכנסת ישראל דכתב זכרתי לך חסד נעורידך) ירמיה ב' ב (ואף אתה אל תאמר כי נער אנכי כי על כל אשר אשלחך [תלך וגו']".

ספר פרי צדיק פרשת החודש – אות ט : "במדריגת נער ושאינו יודע לשאול. והקב"ה חוזר ופותח לו שער חדש וכי הפתיחה מהשם יתברך רק לנער. כמו שאמר, כי נער ישראל ואהבהו וכן מתן תורה נקרא חסד נעורייך וגו'. וכן אז"ל בעירובין ובתענית שאין התורה אלא במקום נמוך ושאר לשונות שלהם עיין שם".

ספר התניא פרק מו : "והוא כאשר ישים אל לבו מ"ש הכתוב' כמים הפנים לפנים כן לב האדם אל האדם פי' כמו שכדמות וצורת הפנים שהאדם מראה במים כן נראה לו שם במים אותה צורה עצמה ככה ממש לב האדם הנאמן באהבתו לאיש אחר הרי האהבה זו מעוררת אהבה בלב חבירו אליו ג"כ להיות אוהבים נאמנים זה לזה בפרט כשרואה אהבת חבירו אליו... על אחת כמה וכמה אם מלך גדול ורב מראה אהבתו הגדולה והעצומה לאיש הדיוט ונבזה ושפל אנשים ומנוול המוטל באשפה ויורד אליו ממקו' כבודו עם כל שריו יחדיו ומקימו ומרימו מאשפתו ומכניסו להיכלו היכל המלך הדר לפנים מחדר מקום שאין כל עבד ושר נכנס לשם ומתייחד עמו שם ביחוד וקירוב אמיתי וחיבוק ונישוק ... עאכ"ו שתתעורר ממילא האהבה כפולה ומכופלת בלב ההדיוט ושפל אנשים הוזה אל נפש המלך בהתקשרות הנפש ממש מלב ונפש מעומקא דלבא לאין קץ. ואף אם לבו האבן המס ימס והיה למים ותשתפך נפשו כמים בכלות הנפש ממש לאהבת המלך".